

ρίστειας. Γνωστῆς γενομένης τῆς παρατόλμου ταύτης πράξεως εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν, καθηρέθη τῆς ἀρχιερωσύνης, καὶ μόλις διὰ τῆς φυγῆς ἐσώθη ἀπὸ τῆς δικαίας ὀργῆς τῶν συμπατριωτῶν του (1).

Μετέφρασεν ἑλληνιστὶ τὸ περὶ Ἀρχῆς τοῦ Πά-α σύγγραμμα Πέτρου τοῦ Ἰσπανοῦ, χάριν τοῦ αἰτήσαντος Νεκταρίου Ἱεροσολύμοῦν (2), καὶ ἔγραψεν ἠρωελεγεῖον ἐπίγραμμα εἰς τὸν Ἅγιον Γοβδέλαν, συνεκδοθὲν τῇ Ἀκολουσίᾳ τοῦ Ἀγίου ἐν Βενετίᾳ 1664.

Ἰωάννης Κουττούνιος.

Ἐγεννήθη ἐν Βερόρια· νέος ἐλθὼν εἰς Ῥώμην ἐσπούδασεν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Γυμνάσιον τὴν ἰατρικὴν, καὶ τὴν ἑλληνικὴν, τὴν ὁποίαν καὶ ἐδίδαξεν αὐτόθι. Ἐκ Ῥώμης εἰς Βονωνίαν μεταβὰς ἐδίδαξεν εἰς τὸ ἐκεῖ Πανεπιστήμιον τὴν φιλοσοφίαν ἐπὶ δέκα τρία ἔτη, μετὰ τῆς ἐπιτυχίας, ὥστε τὸ Πανεπιστήμιον εὐγνωμονοῦν ἀνήγειρεν αὐτῷ μνημεῖον ἐντὸς τοῦ περιβόλου. Προσκληθεὶς ὑπὸ τῆς Δημοκρατίας ἦλθεν εἰς Βενετίαν καὶ διωρίσθη πρωτοκαθηγητῆς τῆς φιλοσοφίας εἰς τὸ πανεπιστήμιον τοῦ Παταβίου, ὡς διάδοχος τοῦ περιφήμου Κρεμονίου (1637). Εἰς τὰς παραδόσεις τοῦ Κουττούνιου συνέβρεον πανταχόθεν Γερμανοὶ, Ἱταλοὶ, Γάλλοι, καὶ Ἕλληνες· διὰ δὲ τὴν ἐπιτυχῆ καὶ γόνιμον διδασκαλίαν ἐτιμήθη ὑπὸ τῆς Δημοκρατίας καὶ μ' ἕκτακτον χρηματικὴν ἀμοιβήν, καὶ τὸν τίτλον ἱππέως τοῦ Ἀγίου Γεωργίου.

Πρὸ τοῦ θανάτου του (1653) ὁ φιλόπατρις οὗτος Ἕλληγν διέθετο τὴν περιουσίαν του πρὸς ἴδρυσιν παραρτήματος ἐν τῷ Παταβιανῷ Πανεπιστημίῳ, ἵνα ἐν αὐτῷ τρέφονται καὶ σπουδάζωσιν ἀποκλειστικῶς ὀκτὼ Ἑλληνόπαιδες. Τὸ καθίδρυμα τοῦτο «Κουττούνιανὸν ἑλληνομουσεῖον» ἐπικληθὲν διατηρήθη μέχρι τῆς ὑπὸ Ναπολέοντος καταλύσεως τῆς Ἑνετικῆς Δημοκρατίας, καὶ ἐξ αὐτοῦ παιδευθέντες πολλοὶ Ἕλληνες μετέφερον εἰς τὴν αὐχμῶσαν πατρίδα τὰ φῶτα τῶν νεωτέρων ἐπιστημῶν.

Ἀπεβίωσεν ὁ Κουττούνιος ἐν Παταβίῳ τῷ 1658 (3), καὶ ἐτάφη μετὰ μεγάλης πομπῆς. Ἰάκωβος Καΐμος ἐποίησε τὸ ἐξῆς ὕμνον τὴν σοφίαν καὶ τὰς ἀρετὰς τοῦ Μακεδόνοιο τούτου ἐπιτύμβιον. «*Ioanni Cottunio Veriensi Equiti, Phil. Medicinæ et Sacrae Theol.*

(1) Ῥοδινοῦ περὶ Ἡρώων κλπ. σελ. 153—Κυπριανοῦ, ἱστορία Κύπρου, σελ. 362.

(2) Δοσιθέου, περὶ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις Πατριαρχ. σελ. 1217.

(3) Κατὰ Ῥοδοτᾶν 1657.